

Skatteministeriet

10. december 2021
J.nr. 2021-8884

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 117 af 24. november 2021 (alm. del).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 24. november 2021 fra Wolt Danmark om præsentation til foretræde om systemer og samarbejde med skattemyndighederne, jf. SAU alm. del – bilag 56.

Svar

Wolt nævner i deres præsentation, at de kæmper for sikkerhed og fleksibilitet. Wolt oplyser, at 70 pct. af kurerpartnere foretrækker den selvstændige model, mens 20 pct. foretrækker ansættelse. Kurerpartnere, der foretrækker ansættelse, begrundes ifølge Wolt primært dette med vilkår som løn under sygdom, forsikring og mindre administration.

Wolt henviser til, at de ønsker, at alle involverede betaler den rigtige skat, og at de ønsker at bidrage så meget som muligt til, at dette sker. Wolt henviser i den forbindelse til, at de i dag indberetter indtægter for alle kurerpartnere, der får honorarer som B-indkomst. Dette kan dog ifølge Wolt ikke ske, når kurerpartnere når momsgrænsen. Derved opstår ifølge Wolt risiko for fejl i skattebetalingen for kurerpartnere, som har nået momsgrænsen. Wolt ønsker derfor momsgrænsen forhøjet.

Wolt henviser desuden til, at man er villig til at afholde B-skatten på vegne af kurerpartnere. En sådan løsning vil ifølge Wolt i høj grad minimere mængden af fejl. Wolt oplyser, at man har tilbudt Skattelovrådet at blive pilotvirksomhed for en sådan ordning. Wolt oplyser desuden, at der er løbende dialog med Skattestyrelsen.

Kommentar

Indledningsvis bemærkes, at jeg som skatteminister ikke kan kommentere på den konkrete sag. Jeg udtaler mig alene mere generelt om den skattemæssige afgrænsning af, hvornår man er lønmodtager, og hvornår man må anses for at være selvstændigt erhvervsdrivende.

Ved vurderingen af, hvorvidt der på skatteområdet er tale om en lønmodtager, en honorarmodtager eller en selvstændig erhvervsdrivende, tages der udgangspunkt i en samlet vurdering af kontraktforholdet, og der vil således være tale om en konkret vurdering af den enkelte situation, hvor det ikke er afgørende, hvorvidt den ene part eller begge ønsker en kvalifikation som enten lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende.

På samme måde som i andre sammenhænge vil der ved vurderingen blive taget udgangspunkt i lovforarbejder og praksis på området. Herudover indeholder cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om personskatteloven en længere række af kriterier, som kan indgå i forbindelse med den konkrete vurdering.

Det fremgår af cirkulæret, at som lønmodtager anses den, der modtager vederlag for personligt arbejde i et tjenesteforhold, mens selvstændig erhvervsvirksomhed er kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud.

De kriterier, der kan pege på, at der er tale om lønmodtagerforhold er bl.a., at den pågældende er underlagt instruktionsbeføjelse fra hvervgiveren, at der er indgået aftale om løbende arbejdsydelse, at vederlaget udbetales periodisk, og at driftsudgifter afholdes af hvervgiveren.

De kriterier, der kan pege på, at der er tale om en selvstændigt erhvervsdrivende, er bl.a., at de pågældende ikke er underlagt instruktionsbeføjelse, men selv tilrettelægger, leder, fordeler og fører tilsyn med arbejdet uden anden instruktion fra hvervgiveren end den, der evt. følger af den afgivne ordre. Virksomheden udøves for den selvstændiges regning og risiko, og den pågældende er ikke begrænset i sin adgang til samtidigt at udføre arbejde for andre og er frit stillet med hensyn til at antage medhjælp. Vederlaget erlægges efter regning, og betaling sker først, når arbejdet er udført.

Cirkulæret angiver, at ingen af de i cirkulæret opregnede kriterier i sig selv er afgørende for vurderingen, og at de anførte momenter ikke har lige stor betydning i alle situationer.

I de fleste tilfælde vil der ikke være tvivl om kvalifikationen, men som skatteminister anerkender jeg, at nye former for virksomhed, herunder platformsbaseret virksomhed, kan være vanskelig at kvalificere. Det er dog min opfattelse, at de kriterier, som man skattemæssigt i en længere årrække har benyttet til at sondre mellem lønmodtagere, erhvervsdrivende og honorarmodtagere, stadig er relevante. Det er derfor min opfattelse, at disse momenter stadig må være retningsgivende i forhold til den konkrete vurdering, som må foretages ud fra en samlet afvejning. Jeg mener derfor heller ikke, at der er behov for ændring af disse kriterier eller præcisering af lovgivningen på dette område. En konkret vurdering vil efter min opfattelse være den mest fleksible og fremtidssikrede måde at kvalificere på.

Vedrørende forslaget om en isoleret forhøjelse af momsgrænsen for kurerpartnere bemærkes, at det som udgangspunkt ikke vurderes at være muligt at indføre en særlig registreringsgrænse for bestemte brancher. En generel forhøjelse af momsregistreringsgrænsen vil være forbundet med et mindreprovenu, som vil skulle finansieres.

Skattelovrådet er i færd med at se på de skatte- og momsmæssige udfordringer for den tredje gruppe på arbejdsmarkedet, dvs. personer, som leverer arbejdsydelser uden at være hverken lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende. Herunder ser Skattelovrådet på, om der bør indføres indeholdelse af indkomstskat for personer i denne gruppe. Det indgår ikke i dette arbejde, at der vil skulle gennemføres et pilotprojekt eller lignende.